

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 42. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211095022032/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Scherzo

Sille, luss! Bjærgert tænkert!
Hold jert i skindet, utøj! Kom ikke bjærgert for nært. Det grundert.
Hvad tænkert bjærgert? Lava tænkert det og glødende stert.
Hold jert på afstand, småkræ! Bjærgert grublert, så gnisterne fygert.
De bejledert til mit venskaber, mænd og kvinder, de beundredert mig og vilde mæle mig med deres hosebånd, de bandt mig, de hagedert sig til mig med ord og med bændlert –
Følg mig, så jeg, nu vil jeg lege kæmpegræshop, jeg vil forsøge mig i himmelsprært.
Så sprang jeg til. Men ordene holdt ikke, bændlerne holdt ikke, og dært ligger de udede og rullert mellem hverandert.
Hej, I dæmedert! Ret jert nakker, hvis det lar sig gøert! Se op i luften, hvis I kan tåle det! Luk jert øjne op, hvis de er til at lukke op! Ser I højt oppe sejler dert noget – en ballon? Ja, rigtig! et luftskåb. Det seger frisk luft, stjærmeløft. Kan I se det? Det er bare en præk.
Det er mig, Jeg rider hen over himmelloftet på en komet; dert dryssert stjærnskud ned over mig som hvid rim. Under min venstre støvlehæl ligger månen som en rødrusten klær, en gammel kobberskilling, som Vorherre har smidt dert, og som de artige englebørn får lov til at skure blank en gang om dagen, mens dertimod de uartige djævlert bruger den til at spytte til måls efter.
Hør, hvor det kvækert dæmedert! Det er sørgeligt at se dem hoppe omkring på deres lamme bagben. Vil ingen med? I kan få lov til at hængert i mit ene bukseben.

42

